

Arrest

nr. 284 304 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4 bus 1
3730 HOESELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 oktober 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota met opmerkingen wordt het feitenrelaas als volgt voorgesteld:

Verzoekende partij, met Turkse nationaliteit, werd op 24.05.2011 in het bezit gesteld van een F kaart ingevolge zijn huwelijk met Mevrouw K., met Nederlandse nationaliteit. Op 10.02.2015 werd verzoeker van ambtswege uit de registers afgevoerd en werd zijn F-kaart gesupprimeerd. Op 17.03.2016 diende verzoeker in de gemeente Lommel een nieuwe "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van echtgenoot" (bijlage

19 ter) in. Verzoeker verklaarde op 14.03.2016 in België aangekomen te zijn, nadat hij zijn legerdienst in Turkije zou hebben afgelegd. Er werd diezelfde dag een attest van immatriculatie afgeleverd. Op 27.09.2016 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F kaart.

Op 30.12.2020 werd verzoeker aangehouden en op 31.12.2020 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Lantin uit hoofde van inbreuken op de wetgeving van verdovende middelen en psychotrope stoffen in vereniging.

Op 16.06.2021 zijn verzoeker en K., S. J. C. M. uit de echt gescheiden. De echtscheiding werd overgeschreven in het register te Lommel op 14.09.2021.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde verzoeker op 30.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van vijf jaar daar hij zich schuldig maakte aan de in- en uitvoer van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan het vervaardigen van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan de verkoop van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan het bezit van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging en aan poging tot uitvoer van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist (feiten gepleegd tussen 25 september 2017 en 31 december 2020).

Verzoeker zit momenteel een gevangenisstraf van 5 jaar uit. Hij hield zich in het kader van een vereniging bezig met de productie en internationale handel in synthetische cannabis op grote schaal. Uw strafeinde is voorzien op 29.12.2025.

Op 19.10.2022 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen. Het betreft de bestreden beslissing."

De bestreden beslissing is de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 oktober 2022 tot beëindiging van het verblijf en heeft de volgende redengeving:

"(...)

Mijnheer

Naam: A.

Voornaam: M. H.

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Siirt

Nationaliteit: Turkije

Krachtens 44bis § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 27.08.2010 bent u te Marmaris (Turkije) gehuwd met K. S. J. C. M. (geboren op 27.08.1990, te 's-Hertogenbosch, Nederlandse nationaliteit).

Uw echtgenote diende op 07.12.2010 in de gemeente Lommel een "aanvraag van een verklaring van inschrijving, als beschikker van voldoende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in. Zij verklaarde op 16.11.2010 in België aangekomen te zijn en werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister. Op 25.11.2010 werd uw echtgenote na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister.

U diende op 07.12.2010 in de gemeente Lommel een "aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenoot" (bijlage 19 ter) in. U was op 04.09.2010 in de Schengenzone aangekomen met een visum type C geldig van 06.09.2010 tot 04.12.2010. U verklaarde tevens op 25.11.2010 in België aangekomen te zijn en werd reeds op 25.11.2010 ingeschreven in het vreemdelingenregister.

De verblijfsaanvraag van uw toenmalige echtgenote werd op 06.05.2011 goedgekeurd. Uw verblijfsaanvraag werd niet binnen de vooropgestelde termijn behandeld en werd als gevolg automatisch goedgekeurd. Op 24.05.2011 werd u in het bezit gesteld van een F kaart

Op 10.02.2015. werd u, alsook uw echtgenote van ambtswege uit de registers afgevoerd (voorstel ambtelijke schrapping: 10.05.2014) en werden haar F-kaart en uw F-kaart gesupprimeerd.

Op 26.03.2015 meldde de gemeente Lommel aan de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat uw echtgenote hen informeerde dat u in mei 2014 in de Turkse luchthaven gearresteerd werd omdat u uw legerdienst nog diende uit te voeren. Het was niet geweten wanneer u uw legerdienst zou voltooïd hebben. Uw echtgenote zelf zou tijdelijk bij haar moeder in 's Hertogenbosch (Nederland) verblijven.

Op 05.05.2015 diende uw echtgenote een aanvraag tot herinschrijving in. Op 19.06.2015 deelde de DVZ de gemeente Lommel mee dat uw echtgenote opnieuw mocht ingeschreven worden in het vreemdelingenregister. Tevens werden nog bijkomende documenten opgevraagd, bij gebrek aan deze bewijzen zou zij het recht op verblijf verliezen. De nodige stukken werd ingediend en op 07.09.2015 werd de gemeente Lommel verwittigd dat uw echtgenote haar verblijfsrecht mocht behouden.

U diende op 17.03.2016 in de gemeente Lommel een nieuwe "aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Europese Unie, in de hoedanigheid van echtgenoot" (bijlage 19 ter) in. U verklaarde op 14.03.2016 in België aangekomen te zijn, nadat u uw legerdienst in Turkije zou hebben afgelegd. Er werd u diezelfde dag een attest van immatriculatie afgeleverd.

Op 27.09.2016 werd u in het bezit gesteld van een F kaart.

De Politierechtbank van Beringen veroordeelde u op 22.06.2017 tot een geldboete van 200,00 euro (x6 = 1200,00 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) met uitstel van 3 jaren voor 100,00 euro (x6 = 600,00 euro) verlies van recht tot sturen 15 dagen van alle categorieën daar u onder invloed was van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloedden.

Op 23.07.2020 werd u ambtelijk geschrapt. Er was immers uit onderzoek gebleken dat u op 11.02.2020 het adres waar u ingeschreven stond, verlaten had zonder gekend adres op te geven of zonder adresverandering aan te vragen op het gemeentehuis te Lommel. U diende op 21.10.2020 een aanvraag tot herinschrijving in. Op 13.11.2020 deelde de DVZ aan de gemeente Lommel mee dat u opnieuw in het bezit gesteld mocht worden van een F-kaart geldig tot 24.09.2021. Deze beslissing werd u betekend op 25.11.2020.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 18.11.2020, bij verstek, tot een geldboete van 50,00 euro (x8 = 400,00 euro) (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) daar u zich schuldig maakte aan het niet naleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19).

Op 30.12.2020 werd u aangehouden en op 31.12.2020 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Lantin uit hoofde van inbreuken op de wetgeving van verdovende middelen en psychotrope stoffen in vereniging.

Op 16.06.2021 zijn u en K., S. J. C. M. uit de echt gescheiden. De echtscheiding werd overgeschreven in het register te Lommel op 14.09.2021.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 30.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van vijfjaar daar u zich schuldig maakte aan de in- en uitvoer van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan het vervaardigen van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan de verkoop van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; aan het bezit van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging en aan poging tot uitvoer van synthetische cannabinoïden met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en

alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist (feiten gepleegd tussen 25 september 2017 en 31 december 2020).

U zit momenteel een gevangenisstraf van 5 jaar uit. U hield zich in het kader van een vereniging bezig met de productie en internationale handel in synthetische cannabis op grote schaal. Uw strafeinde is voorzien op 29.12.2025.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat u en uw kompanen zich in het kader van een vereniging bezig hielden met de productie en de verkoop (onder meer naar Duitsland, Griekenland, ...) van levensgevaarlijke "designer drugs" in kleurrijke verpakkingen van 3 gram met blitse benamingen zoals Pico Bello Berlin Ultra Strong, Herbamsterdam Berlin, enz. De synthetische cannabioden werden door de vereniging illegaal geproduceerd in clandestiene laboratoria. Deze synthetische cannabisproducten konden worden besteld via de website op naam van de vennootschap R. bvba, die alhoewel op 21.12.2017 failliet werd verklaard, nog actief bleef via verschillende andere websites.

De firma verzond per post of koerierdienst de online bestelde producten in poststukken, pakketten, enveloppen en aangetekende zendingen met bestemming Duitsland, maar ook het Verenigd Koninkrijk en Spanje. Dit blijkt uit de uitgevoerde postonderscheppingen door de douane en in het kader van het onderzoek bevolen onderscheppingen in het postkantoor. De makers van de designerdrugs gebruikten geregeld andere chemische samenstellingen om de wetgeving te kunnen omzeilen. Vanaf 24 september 2017 werd de gemeenschappelijke basisstructuur van deze verschillende chemische samenstellingen strafbaar gesteld. Uit het gevoerde onderzoek, de analyse van laptop, (klantenlijsten), de gsm-analyse, de opgevraagde lijsten van verzendingen bij Pit en Pit enz. blijkt dat de vereniging zeker vanaf 24.09.2017 actief was en bleef.

Het gaat om zéér gevaarlijke producten die de gezondheid en het leven van de gebruikers in gevaar kunnen brengen. Uit het strafdossier blijkt dat er 38 sterfgevallen in Duitsland aan dit soort designer drugs werden gelinkt. Er zijn gevallen bekend van mensen die in haast zombieachtige toestand werden teruggevonden, soms zelfs met orgaanschade en de dood tot gevolg.

Uit het stafdossier blijkt dat de organisatie goed gestructureerd was. Ieder had zijn eigen taak. U en uw kompanen kregen in het kader van de bedrijvigheid een taak toebedeeld zoals het verpakken, het verzenden, het aankopen van kruiden, chemicaliën, oplosmiddel, de ontvangst en bewaring ervan, het ontwerp/aanpassing van een verkoop website en verpakking enz. Het is duidelijk dat alle leden van de vereniging met elkaar bindingen hadden (verwevenheid) en een groep vormden die de doelstellingen van de vereniging ten uitvoer konden leggen. De vereniging werkte net als een regulier bedrijf mits de samenwerking van de verschillende beklagden in het geheel van de bedrijvigheid. Er werden verschillende middelen gebruikt om de vereniging af te schermen. U en uw kompanen waren zich zeer bewust van het feit dat jullie het voorwerp konden uitmaken van opsporings- of gerechtelijke onderzoeken en waren zeer goed geïnformeerd over de politionele mogelijkheden. Jullie gebruikten contra-strategieën om eventuele opsporingen te ontlopen door het gebruik van andermans identiteiten en adressen bij de postverzendingen of bestellingen.

De rechtbank oordeelde dat de feiten bewezen waren. U was betrokken bij de verschillende fases in het productieproces zoals blijkt uit o.a. de foto's bij de uitlezing van uw gsm.

De feiten zijn zeer ernstig. U hebt zich schuldig gemaakt aan het vervaardigen, de verkoop, de in- en de uitvoer, het bezit en poging tot uitvoer van synthetische cannabis. Dit is geen cannabis, maar pure synthetische drugs, het gebruik van synthetische drugs brengt grote gezondheidsrisico's met zich mee. De rechtbank verwees naar de gegevens over de overlijdens in Duitsland. Het risico wordt in dit geval nog vergroot omdat aan het eindproduct het uiterlijk van een kruid wordt gegeven, wat ertoe leidt dat gebruikers niet goed beseffen dat het gaat om synthetische drugs. Bovendien is het risico op een overdosis bij synthetische drugs veel groter dan bij "echte" cannabis. De risico's voor de gebruikers worden ook nog eens extra vergroot door de onnauwkeurige manier waarop de synthetische drugs op het kruid werd aangebracht. Daarnaast plegen de gebruikers van drugs vermogensdelicten om aan geld te komen om in hun verslaving te voorzien waardoor schade en last wordt toegebracht aan de samenleving. U hebt zich met deze illegale activiteiten ingelaten om extra inkomsten te verwerven zonder rekening te houden met de negatieve effecten voor anderen. Met de handel in deze drugs wordt snel en grof geld verdiend, hetgeen leidt tot ontwrichting van de economische en sociale structuur. Dit alles heeft er u niet van weerhouden om samen met anderen synthetische drugs te produceren en internationaal te verkopen.

U liet uw persoonlijke verrijking aan de hand van de drugshandel primeren op de schade die deze handel aanricht aan de fysieke en psychische gezondheid van de uiteindelijke afnemers die hopeloos en vaak onomkeerbaar verslaafd geraken en heel hun leven in een neerwaartse spiraal zien terechtkomen. U staat duidelijk niet stil bij de nefaste gevolgen die uw handelingen veroorzaken, hetgeen ook een opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont.

Dergelijke feiten getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid zonder enige bekommernis voor de volksgezondheid, hetgeen duidelijk bedreigend is voor de openbare veiligheid. Het totale vermogensvoordeel van de internationale handel in synthetische cannabis werd door het Hof geraamd op 5.710.956,96 euro. Lastens u werd een vermogensvoordeel van 75.000,00 euro verbeurd verklaard. Gelet op de lange incriminatieperiode (tussen 25 september 2017 en 31 december 2020), het zeer lucratief en internationaal karakter van de feiten is het gevaar op recidive zonder meer aanwezig. Uit uw persoonlijk handelen, komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 2 veroordelingen door de politierechtbank opgelopen hebt (op 22.06.2017 en op 18.11.2020). U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, verlies van het recht op sturen 15 dagen van alle categorieën. U reed onder invloed van andere stoffen die de rijvaardigheid beïnvloeden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. Op 18.11.2020 werd u bij verstek veroordeeld wegens het niet naleven van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19). U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin (in het verkeer) en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

U vult uw tijd in de gevangenis o.a. in met het volgen van taal en computeropleidingen. Het gegeven dat u in de gevangenis meerdere opleidingen volgde, wijst er niet noodzakelijkerwijze op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijzing die afbreuk vermag te doen aan het ernstig reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

U zit momenteel een zware veroordeling uit wegens drugshandel. U hield zich in het kader van een vereniging bezig met de productie en internationale handel in synthetische cannabis op grote schaal en dit gedurende een lange periode. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U handelde in functie van het pure geldgewin en de snelle maximale persoonlijke verrijking. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 25.08.2022 werd u in de gevangenis van Hasselt door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het gegeven dat uw recht op verblijf in België mogelijks beëindigd zou worden en dat u nadien mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode ontzegd zou worden wegens ernstige feiten van openbare orde. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

U verklaarde dat uw moedertaal Turks is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u Arabisch en Koerdisch kan spreken en lezen; dat u sinds eind 2010 in België verblijft; dat u in het bezit bent van een geldig Turks paspoort; dat dit paspoort zich bevindt in het griffiedossier; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was te (...), Lommel; dat u pas gescheiden bent van uw partner K. S.; dat zij woonachtig is in de (...), Lommel; dat u een neef in België hebt, S. A. en dat u contact met hem hebt; dat u drie minderjarige kinderen hebt: A. Mik. (geboren op 16.09.2012), A. Mir. (geboren op 10.03.2017) en A. S. (geboren op 10.07.2020); dat zij bij hun moeder wonen; dat u geen contact meer hebt met hun moeder; dat u wel nog contact mag hebben met uw kinderen onder toezicht; dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u nog familie hebt in Turkije, namelijk uw moeder A. F. en uw twee broers: A. A. en A. Z.; dat u nog contact met hen hebt; dat u geen minderjarige kinderen hebt in uw land van herkomst; dat u een Nederlandstalige taalopleiding gevolgd hebt: 'CAV' in Lommel en twee diploma's Nederlands behaalde in de gevangenis; dat u 3 diploma's computer behaald hebt in de gevangenis en dat u bedrijfsbeheer hebt gestudeerd via Syntra; dat u uw diploma behaald hebt en naar Brussel gestuurd hebt voor gelijkschakeling A1; dat u in België gewerkt hebt als dakwerker, in schoonmaakbedrijven, bij brouwerij M. (Hamont), verkoop charcuterie aan winkels, bij D. (Overpelt); dat u reeds gewerkt hebt in uw land van herkomst of een ander land dan België, namelijk in een restaurant en in hotels; dat u niet veroordeeld bent in een ander land dan België; dat u verschillende redenen hebt om niet terug te keren naar uw land van herkomst; dat u hier een leven hebt opgebouwd; dat uw kinderen niet zullen meegaan met u; dat u zonder uw kinderen nergens kan leven; dat u veel hebt meegemaakt om hier te integreren, dat u de taal geleerd hebt en dat dit dan verloren gaat.

Op 07.09.2022 voegde uw raadsman volgende documenten toe: deelcertificaat "Participeren spelling" gegeven te Sint-Truiden op 13.12.2021 en op 25.10.2021; deelcertificaat "Teksten verwerken" d.d. 04.05.2022; deelcertificaat "content presenteren" d.d. 22.02.2022; deelcertificaat "aan de slag met ICT" d.d. 31.01.2022; deelcertificaat "eenvoudige content aanmaken" d.d. 10.12.2021; Curriculum Vitae; een kopie van uw verblijfskaart en een bezoekbrief van A. S. en K. M. alsook een kopie van de Belgische identiteitskaart van deze laatste.

Op 08.09.2022 verzocht u via de terugkeerbegeleider in de gevangenis van Hasselt om uitstel voor het overmaken van bijkomende documenten. Er werd u diezelfde dag een uitstel verleend tot en met 26.09.2022.

De Psychosociale Dienst (hierna: PSD) van de gevangenis van Hasselt stuurde op 23.09.2022 volgende documenten per email door: Certificaten behaald in detentie (zie hierboven); loonbrieven 2018 (van

30.07.2018 tot 02.09.2018); loonbrieven 2019 (van 06.05.2019 tot 26.05.2019); loopbaangegevens en Curriculum Vitae; VDAB werkoverzicht; "informed consent" d.d. 23.09.2022.

U bent op 27.08.2010 te Marmaris (Turkije) in het huwelijk getreden met K., S. J. C. M. (geboren op 27.10.1990 te 's-Hertogenbosch, Nederlandse nationaliteit, E + kaart geldig tot 15.04.2026). Op 16.06.2021 zijn jullie uit de echt gescheiden, de echtscheiding werd overgeschreven in het register te Lommel op 14.09.2021. Uw relatie met mevrouw K.S. is niet langer van dien aard dat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. U verklaarde namelijk in uw Hoorrecht recent van mevrouw gescheiden te zijn en geen contact meer met haar te onderhouden Mevrouw komt u ook niet bezoeken in de gevangenis.

Uit dit huwelijk zijn 3 kinderen geboren: A. M. A. Y. (geboren te Overpelt op 16.09.2012, Nederlandse nationaliteit), A. M. E. B. (geboren te Mol op 10.03.2017, Nederlandse nationaliteit) en A. S. B. M. (geboren te Mol op 10.07.2020, Nederlandse nationaliteit). Uw kinderen zijn officieel ingeschreven op het adres van uw ex-partner.

In het formulier hoorrecht dat u overmaakte op 25.08.2022 geeft u aan dat uw kinderen niet met u zullen meegaan en dat u nergens kan leven zonder uw kinderen. U stelt dat u, onder toezicht, contact met uw kinderen mag hebben.

Uit het administratief dossier blijkt dat u tussen mei 2014 en 14.03.2016 in Turkije verbleef. Zoals reeds vermeld, verklaarde uw toenmalige echtgenote aan de gemeente dat u in mei 2014 gearresteerd werd op een Turkse vlieghaven omdat u uw dienstplicht nog niet vervuld had. Naar aanleiding van de aanvraag tot herinschrijving die uw ex-echtgenote op 05.05.2015 indiende, legde zij om haar financiële middelen te staven o.a. een Turkse arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur en loonfiches op uw naam voor. Hieruit blijkt dat u op 01.04.2015 in Turkije een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met ingang op 02.04.2015 aanging. Volgens uw verklaringen zou u op 14.03.2016 terug in België aangekomen zijn.

Uit het verslag tot ambtelijke schrapping d.d. 03.07.2020 blijkt dat u de gezinswoning reeds verlaten had op 11.02.2020. Naar aanleiding van uw vraag tot herinschrijving in de gemeente Lommel werd door de DVZ op 13.11.2020 een socio-economisch onderzoek opgestart en werd u onder andere gevraagd om bewijzen binnen te brengen van een financiële en affectieve band met uw drie kinderen. U legde bankafschriften voor waaruit blijkt dat u een aantal keer en minstens op 23.12.2020 geld stortte voor de kinderen. U gaf tevens aan dat u niet wist dat u maandelijks alimentatiegeld diende te betalen maar dat u zelfstandige ging worden op 01.02.2021 en dat u dan maandelijks geld zou overmaken voor de kinderen. U liet echter na een bewijs voor te leggen dat er bezoekrecht werd afgesproken en het bewijs dat dit concreet werd uitgevoerd. Noch legde u enig document voor waaruit de affectieve band met uw kinderen bleek.

U brengt ook naar aanleiding van onderhavige beslissing geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat het belang van de kinderen vergt dat u in België verblijft. U laat nogmaals na om bewijzen van een affectieve band met uw drie kinderen voor te leggen. U stelt dat u contact met uw kinderen kan hebben onder toezicht, maar staft deze bewering wederom niet met documenten. Uit de bezoekerslijst blijkt dat uw 3 kinderen tot op heden (18.10.2022), al dan niet buiten uw wil, nog niet (onder begeleiding) op bezoek kwamen in de gevangenis waar u reeds sinds 31.12.2020 verblijft. U legt verder geen enkel bewijsstuk voor dat aantoon hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw kinderen. U toont niet aan of u nog steeds deelt in de beslissingen over hun opvoeding of er een bezoekregeling is, hoe u contact met hen onderhoudt, of u hen regelmatig belt, et cetera. U toont niet op afdoende wijze aan dat de relatie met uw kinderen op heden nog steeds voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u nog steeds alimentatiegeld betaalt, maar ook na een beëindiging van uw verblijf kan u uw kinderen financieel (blijven) steunen vanuit het buitenland. Zoals vermeld steunde u uw toenmalige echtgenote en oudste kind in 2015 ook financieel vanuit Turkije, uit niks blijkt dat het onmogelijk zou zijn om vanuit Turkije uw drie kinderen financieel te steunen.

Indien aangetoond zou zijn dat de relatie met uw kinderen op heden nog steeds voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM een inmenging in het familie- en gezinsleven toegestaan wordt wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van

wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden.

Zoals reeds vermeld, blijkt uit het verslag tot ambtelijke schrapping d.d. 03.07.2020 dat u de gezinswoning reeds verlaten had op 11.02.2020. U verblijft sinds 31.12.2020 ononderbroken in de gevangenis, het is niet onredelijk aan te nemen dat uw kinderen inmiddels aan uw afwezigheid gewend zijn. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op hun leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünür/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw kinderen mits begeleiding van een volwassene of indien zij wat ouder zijn, u niet zouden kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat u momenteel geen contact heeft met uw exechtgenote, dat voorgaande onmogelijk zou zijn. Dat, indien u het contact wenst te heropbouwen, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

U stelt nog familie, waaronder een neef, A. S. (geboren op 01.07.1983, nationaliteit Turkije, F kaart geldig tot 15.12.2025) in België te hebben. U legt zijn verblijfsvergunning voor. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. In casu beperkt u zich ertoe te stellen dat uw neef in België verblijft en dat u contact met hem onderhoudt. U toont echter de familieband niet aan noch dat u afhankelijk zou zijn van uw neef. Bovendien blijkt dergelijke afhankelijkheid niet uit uw administratief dossier. Er is bijgevolg geen sprake van een aangetoond familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd met uw familielid. Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U kwam op 28 jarige leeftijd een eerste keer in België aan en vroeg op 07.12.2010 verblijfsrecht op basis van uw huwelijk met mevrouw K., S. J. C. M. Op 17.03.2016 werd u een tweede keer een verblijfsrecht toegestaan op basis van uw huwelijk met mevrouw K. U verklaarde op 14.03.2016 opnieuw in België aangekomen te zijn, nadat u uw legerdienst in Turkije zou hebben afgelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat u tussen mei 2014 en 14 maart 2016 in Turkije verbleef. U werkte er minstens in april, mei, juni 2015 in een restaurant in de horeca/toerisme en had een contract van

onbepaalde duur. Al snel na uw tweede aankomst in België hield u zich bezig met de handel in drugs (incriminatieperiode van 25 september 2017 tot 31 december 2020).

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. U stelde Nederlandse les te volgen en staaft dit met attesten. Het is niet meer dan normaal dat u een opleiding Nederlands volgde aangezien u gehuwd was met een Nederlandse en jullie in België wensten te verblijven. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat de feiten die u pleegde en de redenen die u brachten tot het plegen van deze feiten, blijf geven van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden in België van tijd tot tijd gewerkt hebt in loondienst en als zelfstandige en dat u verschillende computeropleidingen en bedrijfsbeheer volgde bij Syntra doet niets af aan het feit dat u en actueel ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde strafbare feiten tonen een hunker naar snel en gemakkelijk winstbejag aan, u was immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met opbrengsten uit internationale drugshandel. U bent 40 jaar oud en bij strafeinde op 29.12.2025 zal u 43 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor dat u in Turkije of daar waar u zich zou vestigen geen tewerkstelling zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien verklaarde u in restaurants en hotels te hebben gewerkt in Turkije (laatst nog in 2015). De opleidingen en werkervaringen die u in België hebt opgedaan kunnen u helpen bij het vinden van werk in uw land van herkomst.

U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en dat u uw leven in België hebt opgebouwd. Hoewel aangenomen kan worden dat een terugkeer enige aanpassing zal vergen, gelet op het jarenlange verblijf in België, maakt u geenszins aannemelijk dat er onoverkomelijke obstakels daartoe zijn (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021). U bent in Turkije geboren, bent er opgegroeid en hebt er tot uw 28 jaar geleefd. U heeft een belangrijk deel van uw leven doorgebracht in Turkije. U spreekt "Turks en bent vertrouwd met de cultuur. Volgens de verklaringen van uw ex-echtgenote werd u in mei 2014 op een luchthaven in Turkije gearresteerd omdat u uw dienstplicht nog niet vervuld had. Daargelaten of dit werkelijk waar was, blijkt dat u op 01.04.2015 in Turkije een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met ingang op 02.04.2015 aanging Volgens uw verklaringen zou u op 14.03.2016 terug in België aangekomen zijn. U had nochtans vroeger naar België kunnen terugkeren wat erop wijst dat u weldegelijk nog banden heeft met Turkije. U stelt nog familie, uw moeder A. F. en twee broers A. A. en A. Z., in uw land van herkomst te hebben, waarmee u nog contact hebt. Zij kunnen u helpen bij het opbouwen van een leven in Turkije. Hoe dan ook laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven in Turkije opnieuw op te bouwen en uw banden met Turkije terug aan te sterken.

De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of die van uw gezinsleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)"

2. Rechtspleging

2.1. In het verzoekschrift worden de middelen als volgt voorgesteld:

“5. Middelen

Dat verzoeker, onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratie dossier of ambtshalve op te werpen door de RVV, volgende middelen tot nietigverklaring inroept:

4.1. Eerste middel: schending van de wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (artikel 3 van de wet van 29.07.1991)

Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschreiding genomen’ (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Dat de dienst Vreemdelingen Zaken ten onrechte geoordeeld heeft dat het verblijfsrecht van verzoekster dient ingetrokken te worden. Verzoeker is in tegenstelling tot hetgeen tegenpartij beweerd geen gevaar voor de openbare orde of veiligheid.

Er is dan ook onvoldoende onderzoek gedaan naar de concrete omstandigheden van de veroordeling van verzoeker en zijn zeer beperkte rol die hij gespeeld heeft in het geheel van de drugsorganisatie.

Verzoeker is na zijn relatiebreuk op straat terechtgekomen en heeft in september 2020 onderdak gekregen bij de heer M.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat verzoeker pas vanaf dit ogenblik bepaalde handelingen heeft gesteld zoals verpakkingen klaarmaken en pakjes naar de post brengen.

Verzoeker wist niet dat het in casu ging om verdovende middelen nu hem steeds voorgehouden werd dat het hier ging om Damiaan thee en het een legale business was die via een vennootschap en de post handelende.

Verzoeker had dan ook geen argwaan en mocht er vanuit gaan dat hij als vriendendienst in het bedrijf van de heer M. hielp zonder te weten dat het in casu om verdovende middelen zou gaan.

Verzoeker is pas na zijn arrestatie te weten gekomen dat het hier zou gaan om illegale middelen. Tevens was hij niet op de hoogte dat er in Duitsland problemen waren geweest met dit product.

Er kan dan ook geen sprake zijn van een gevaarlijke ingesteldheid zonder enige bekommernis voor de volksgezond in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft nooit geweten dat het om verdovende middelen ging en was niet op de hoogte van dit ernstige gezondheidsproblemen had veroorzaakt bij gebruikers in Duitsland.

Tevens heeft verzoeker nooit enige vergoeding ontvangen en heeft dan ook geen geldelijk voordeel gehaald uit deze handel. Enkel mocht hij op het adres van de heer M. verblijven van september 2020 tot december 2020.

Verzoeker heeft slechts een beperkte opleiding genoten en heeft zich nooit vragen gesteld omdat de handel via een vennootschap gebeurde en tevens de pakjes gewoon per post werden verzonden.

De heer M. wou zelfs de vennootschap verkopen aan verzoeker terwijl deze reeds meerdere jaren failliet was. Verzoeker is dan ook duidelijk een slachtoffer geworden van de heer M. die blijkbaar als leider van de organisatie fungeerde en die misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare situatie waarin verzoeker zich op dat ogenblik bevond.

Tegenpartij is dan zonder verder concreet onderzoek lichtzinnig tot de beslissing gekomen dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare veiligheid.

Niets is minder waar en dit wordt onvoldoende bewezen.

Aangezien dan ook niet voldaan is aan de materiële motiveringsplicht.

Op basis van een niet correcte en eenzijdige motivering en onvoldoende onderzoek komt tegenpartij tot de vaststelling dat het verblijfsrecht van verzoeker dient ingetrokken te worden.

Uit de bijgebrachte documenten en verklaringen die verzoeker heeft bijgebracht blijkt wel degelijk dat verzoeker de nodige inspanningen geleverd heeft om werk te zoeken en te houden. Tevens heeft hij familie in België en heeft hij de nodige inspanningen gedaan om zich te integreren. Op basis van de individuele situatie komt verzoeker dan ook wel degelijk in aanmerking om een verblijf te bekomen en dit in tegenstelling tot de beslissing van tegenpartij.

De bijgebrachte elementen houden wel degelijk een rechtvaardiging in om een verblijf te bekomen.

Aangezien tegenpartij dan ook op een lichtzinnige wijze tot de vaststelling gekomen is dat er niet voldaan zou zijn aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden. Er zijn dan ook voldoende humanitaire elementen om verzoeker een verblijf te kennen. Zo heeft verzoeker familie in België en heeft hij drie kinderen die in België verblijven.

De motivering van tegenpartij is dan ook zeer lichtzinnig tot stand gekomen zonder ernstig onderzoek of effectieve elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde overeenkomstig artikel 44 bis §1.

Verzoeker is het slachtoffer geworden van een zeer goed georganiseerd drugsbende die heden nog steeds actief is en die verzoeker, die op dat ogenblik zich in een kwetsbare positie bevond, heeft ingeschakeld zonder dat verzoeker wist waaraan hij juist deelnam.

De huidige bestreden beslissing werd dan ook lichtzinnig genomen en onvoldoende gemotiveerd.

De bestreden beslissing dient dan ook nietig verklaard te worden.

Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Verwerende partij is derhalve tekortgeschoten aan haar motiveringsplicht.

4.2 schending van de regels van behoorlijk bestuur.

De door de Dienst Vreemdelingen genomen beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund en is, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet bewezen veronderstellingen.

De Dienst Vreemdelingenaken meent ten onrechte uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 44 bis §1 van de Wet van 15.12.1980. Verzoeker bevindt zich wel degelijk in een schrijnende situatie en heeft voldoende humanitaire elementen aangehaald om zijn verblijf te rechtvaardigen en er kan geen sprake zijn dat verzoeker een gevaar is voor de openbare veiligheid.

Uit de bijgebrachte stukken van verzoeker blijkt voldoende duidelijk dat het bewezen is dat verzoeker wel degelijk voldeed aan alle voorwaarden en dat hij geen gevaar is voor de openbare veiligheid.

Tegenpartij is op basis van onjuiste motiveringen en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware feitelijke toestand, tot een verkeerde vaststelling gekomen en heeft ten onrechte het verblijfsrecht van verzoeker ingetrokken.

Zoals hierboven reeds aangehaald werd, is verzoeker gebruikt door de heer M. en ingeschakeld in diens organisatie zonder dat verzoeker dit zelf wist. Verzoeker is er steeds van uitgegaan dat het hier ging om een legale handel in Damiaan Thee.

Verzoeker is reeds sinds 2010 in België en is nooit enige gevaar geweest voor de openbare veiligheid.

Verzoeker heeft buiten zijn veroordeling voor de drugfeiten waar hij slecht beperkt aan deelgenomen heeft vanaf september 2020 tot december 2020 enkel twee veroordelingen voor de politierechtbank.

Deze veroordelingen voor de Politierechtbank kunnen dan ook niet beschouwd worden als een redenen om aan te halen dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de maatschappij. Er worden dagelijks zeer veel veroordelingen uitgesproken door de Politie rechters. Indien men al deze mensen zouden moeten beschouwen als een gevaar voor de openbare veiligheid dan kunnen hiervoor zeer veel mensen in aanmerking komen.

Dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat er onvoldoende sprake kan zijn van de vervulling van de voorwaarden van artikel 44 bis §1 van de wet van 15.12.1980.

Dat tegenpartij aldus de regels van behoorlijk bestuur heeft geschonden door onvoldoende grondig het dossier van verzoeker te onderzoeken.

Dat dit niet getuigt van een behoorlijk bestuur.

Tegenpartij gaat bijgevolg duidelijk te ver in zijn gevolgtrekking en verzuimt zijn beweegredenen voldoende duidelijk te maken.

Tegenpartij heeft geen kennis genomen van de inhoud van het strafdossier waaruit duidelijk blijkt dat de rol van verzoeker zeer beperkt is geweest zowel in tijd als inhoudelijk en hij geen enkel geldelijk voordeel heeft gehaald uit deze feiten.

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat verzoeker geen gevaar is voor de openbare veiligheid en zelf het slachtoffer is geworden van de malafide praktijken van de heer M.

Dergelijke houding van tegenpartij is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat dit middel zodanig ernstig is dat de vernietiging van de beslissing zich opdringt.

4.3. Derde middel: schending van artikel 5 en 8 EVRM

Verzoeker kreeg een beslissing van beëindiging van verblijf. Dit komt in principe neer op het feit dat verwerende partij van oordeel is dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid.

Het is duidelijk dat verzoeker bij zijn terugkeer nergens meer terecht kan.

Verzoeker woont reeds sinds 2010 hier in België en heeft drie kinderen en een deel van de familie van verzoeker woont in België. Verzoeker heeft hier zijn sociale contacten opgebouwd.

Verzoeker heeft steeds gewerkt en komt niet ten laste van het OCMW.

Nochtans houdt artikel 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoeker terug zouden keren naar haar land van herkomst.

Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privé-leven. Verzoeker heeft drie kinderen.

Verzoeker heeft tot zijn aanhouding in december 2020 steeds contact gehad met zijn kinderen.

Verzoeker vindt het geen gepaste plaats om de kinderen naar de gevangenis te laten komen vandaar dat er sindsdien geen contacten meer hebben plaatsgevonden.

Van zodra verzoeker in vrijheid zal gesteld worden zal hij zijn rol als vader terug oppakken en terug voor zijn kinderen zorgen.

De bewering van tegenpartij dat dit ook vanuit Turkije zou kunnen gebeuren is uiteraard niet correct. Vanuit Turkije kan verzoeker geen enkel bezoekreht uitoefenen met zijn kinderen.

Verzoeker kan inderdaad heden geen onderhoudsbijdrage betalen aan zijn kinderen omdat hij geen inkomen heeft nu hij in de gevangenis verblijft. Na zijn vrijlating zal verzoeker terug starten met de betalingen van de onderhoudsbijdrage zoals hij ook reeds gedaan heeft voordat hij werd opgepakt.

Verzoeker heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd.

Tevens heeft verzoeker het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen.

Tevens is het zo dat de banden die verzoeker in de jaren heeft opgebouwd in België inmiddels zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent.

Indien verzoeker zouden moeten teruggaan naar zijn land van herkomst zou dit de familie van verzoeker uit mekaar scheuren.

De stelling van tegenpartij dat verzoeker deze relaties ook via moderne communicatiemiddelen kan onderhouden is niet correct en strookt niet met de geest van de artikel 5 en 8 van het EVRM.

Verzoeker heeft wel degelijk het recht om de contacten met zijn kinderen en andere mensen die hij heeft opgebouwd hier in België in levende lijven te onderhouden en dit gaat niet vanuit Turkije.

De motivering van tegenpartij is dan ook op dit punt niet correct en het terugsturen van verzoeker naar Turkije houdt wel degelijk een schending in van artikel 5 en 8 van het EVRM.

Dat dit middel dan ook gegrond is."

2.2. In de synthesememorie worden de middelen als volgt voorgesteld:

"III. M.b.t. de middelen

III.A. Eerste middel - schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Deze wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering van deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een schending is van art. 2 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en dit om reden dat de bestreden beslissing niet én de feitelijke én de juridische overwegingen weergeeft waaraan deze ten grondslag ligt.

Verweerster oordeelde ten onrechte dat het verblijfsrecht van verzoeker diende ingetrokken om reden dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde of de openbare veiligheid zou uitmaken omdat er onvoldoende onderzoek gedaan werd omtrent de concrete omstandigheden van de veroordeling van

verzoeker. Meer inzonderheid heeft verweerster nagelaten om afdoende onderzoek te voeren omtrent de rol die verzoeker gespeeld zou hebben binnen een organisatie van drugshandel.

Immers kwam verzoeker na zijn relatiebreuk op straat terecht. Vanaf september 2020 kreeg verzoeker onderdak bij de heer M. Nadat verzoeker aldaar verbleeft, heeft verzoeker strafbare handelingen gesteld die erin bestonden om verpakkingen klaar te maken alsook pakjes naar de post te brengen. Verzoeker wist in casu niet dat het ging om verdovende middelen aangezien hem voorgehouden werd dat het ging om Damiaan thee en om een "legale business" die via een vennootschap en via de post handelde.

Verzoeker had dan ook geen argwaan en ging er van uit dat hij als vriendendienst het bedrijf van de heer M. alwaar hij mocht verblijven nadat hij een hele tijd op straat geleefd had, hielp zonder te weten dat het om een handel in verdovende middelen zou gaan. Verzoeker kwam dit pas te weten na zijn arrestatie.

Op grond van deze modus operandi kan dan ook niet besloten worden dat in hoofde van concludant een gevaarlijke ingesteldheid weerhouden kan worden die de volkgezondheid, de openbare orde en veiligheid in het gedrang kwam.

Verzoeker heeft nooit enige vergoeding ontvangen, heeft nooit enig geldelijk voordeel gehaald uit deze handel. Het enige voordeel dat concludant uit deze handel haalde was een voordeel in natura, met name dat hij op het adres van de heer M. mocht verblijven van september 2020 tot december 2020.

Verzoeker heeft slecht een beperkte opleiding genoten en heeft zich nooit vragen gesteld omdat de handel via een vennootschap is gebeurd en de pakjes per gewone post werd verzonden. De heer M. wou zelfs de vennootschap verkopen aan verzoeker terwijl deze reeds meerdere jaren failliet was. Verzoeker is dan ook slachtoffer geworden van de heer M. die blijkbaar als leider van de organisatie fungeerde en die misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare situatie waarin verzoeker zich op dat ogenblik bevond.

Verweerster is zonder concreet onderzoek op lichtzinnige wijze tot de conclusie gekomen dat verzoeker een gevaar voor de openbare veiligheid zou uitmaken hetgeen zeker niet voor bewezen kan worden beschouwd. Bijgevolg wordt niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht.

Op basis van een niet correcte, eenzijdige motivering en op grond van onvoldoende onderzoek komt verweerster tot de vaststelling dat het verblijfsrecht van verzoeker dient te worden ingetrokken. Uit de bijgebrachte documenten en verklaringen die verzoeker heeft bijgebracht blijkt wel degelijk dat verzoeker de nodige inspanningen leverde om werk te hebben en te houden. Tevens heeft verzoeker in België familie en heeft verzoeker de nodige inspanningen gedaan om zich in de Belgische maatschappij te integreren. Op basis van deze individuele situatie is verzoeker van oordeel dat zijn verblijf verdergezet kan worden in België.

Verzoeker is van oordeel dat verzoeker ook op lichtzinnige wijze tot de vaststelling is gekomen dat er niet voldaan zou zijn aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden. Er zijn meer dan voldoende humanitaire elementen om verzoeker zijn verblijf toe te kennen. Verzoeker heeft in België immers familie en drie kinderen.

De motivering van tegenpartij is dan ook zeer lichtzinnig tot stand gekomen zonder dat ernstig onderzoek of effectieve elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde.

Verzoeker is immers het slachtoffer geworden van een zeer goed georganiseerde drugsbende die heden nog steeds actief is en die verzoeker, die op dat ogenblik zich in een kwetsbare positie bevond, heeft ingeschakeld zonder dat verzoeker wist waaraan hij deelnam.

De thans aangevochten, bestreden beslissing werd dan ook lichtzinnig genomen en onvoldoende gemotiveerd. De bestreden beslissing dient dan ook nietig te worden verklaard.

Krachtens de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing. Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

III.B. Tweede middel: Schending van de regels van behoorlijk bestuur

De beslissing van verweerster is volledig op onjuiste motieven gesteund en is, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de juiste toedracht van de zaak onjuist en onvolledig gemotiveerd door middel van niet bewezen veronderstellingen.

Verweerster meent ten onrechte uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat voldaan werd aan de voorwaarden als voorzien in art. 44 bis § 1 van de wet van 15 december 1980. Verzoeker bevindt zich wel degelijk in een schrijnende situatie en heeft voldoende humanitaire elementen aangehaald om zijn verblijf te rechtvaardigen en er kan geen sprake zijn dat verzoeker gevaar is voor de openbare veiligheid.

Uit de bijgebrachte stukken van verzoeker blijkt voldoende duidelijk dat het bewezen is dat verzoeker wel degelijk voldeed aan alle voorwaarden en dat hij geen gevaar is voor de openbare veiligheid.

Verweerster i sop basis van onjuiste motiveringen en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware feitelijke toestand, tot een verkeerde vaststelling gekomen en heeft ten onrechte het verblijfsrecht van verzoeker ingetrokken.

Zoals hierboven reeds aangehaald werd, is verzoeker gebruikt door de heer M. en ingeschakeld in diens organisatie zonder dat verzoeker dit zelf wist. Verzoeker is er steeds van uitgegaan dat het hier ging om een legale handel in Damiaan Thee.

Verzoeker is reeds sinds 2010 in België en is nooit enige gevaar geweest voor de openbare veiligheid. Verzoeker heeft buiten zijn veroordeling voor de drugsfeiten waar hij slecht beperkt aan deelgenomen heeft vanaf september 2020 tot december 2020 enkel twee veroordelingen voor de politierechtbank. Deze veroordelingen voor de politierechtbank kunnen dan ook niet beschouwd worden als een redenen om aan te halen dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de maatschappij. Er worden dagelijks zeer veel veroordelingen uitgesproken door de politierechtbanken. Indien men al deze mensen zou moeten beschouwen als een gevaar voor de openbare veiligheid dan kunnen hiervoor zeer veel mensen in aanmerking komen.

Dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat er onvoldoende sprake kan zijn van de vervulling van de voorwaarden van artikel 44 bis § 1 van de wet van 15 december 1980.

Dat verweerster aldus de regels van behoorlijk bestuur heeft geschonden door onvoldoende grondig het dossier van verzoeker te onderzoeken. Dit getuigt niet van behoorlijk bestuur en verweerster gaat bijgevolg duidelijk te ver in zijn gevolgtrekkingen en verzuimt zijn beweegredenen voldoende duidelijk te maken. Verweerster heeft geen kennis genomen van de inhoud van het strafdossier waaruit duidelijk blijkt dat de rol van verzoeker zeer beperkt is geweest zowel in tijd als inhoudelijk en hij heeft geen enkel geldelijk voordeel heeft gehaald uit deze feiten. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat verzoeker geen gevaar is voor de openbare veiligheid en zelf het slachtoffer is geworden van de malafide praktijken van de heer M.

Deze houding van verweerster is in strijd met de beginsel van behoorlijk bestuur en is dermate ernstig dat de vernietiging van de beslissing van verweerster zich opdringt.

III.C. Derde middel: schending van de artikelen 5 en 8 EVRM

Verzoeker kreeg een beslissing tot beëindiging van verblijf hetgeen tot gevolg heeft (zal hebben) dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid.

Het is duidelijk dat verzoeker bij zijn terugkeer naar zijn eigen land nergens meer terecht kan.

Verzoeker woont reeds sinds 2010 in België en heeft drie kinderen en een deel van de familie van verzoeker woont in België. Verzoeker heeft zijn sociale contacten in België zijn sociale contacten opgebouwd.

Verzoeker heeft steeds gewerkt en komt niet ten laste van het OCMW.

Nochtans houdt art. 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoeker terug zouden keren naar haar land van herkomst.

Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privéleven. Verzoeker heeft drie kinderen. Verzoeker heeft tot aan zijn aanhouding in december 2020 steeds contact gehad met zijn kinderen. Verzoeker vindt het geen gepaste plaats om de kinderen naar de gevangenis te laten komen vandaar dat er sindsdien geen contacten meer hebben plaatsgevonden. Van zodra verzoeker in vrijheid zal worden gesteld zal hij zijn rol als vader terug oppakken en terug voor zijn kinderen zorgen.

De bewering van tegenpartij dat dit ook vanuit Turkije kan gebeuren is uiteraard niet correct. Vanuit Turkije kan verzoeker geen enkel bezoekreht uitoefenen met zijn kinderen.

Verzoeker kan inderdaad heden geen onderhoudsbijdrage betalen aan zijn kinderen omdat hij geen inkomen heeft nu hij in de gevangenis verblijft. Na zijn vrijlating zal verzoeker terug starten met de betalingen van de onderhoudsbijdrage zoals hij ook reeds gedaan heeft voordat hij werd opgepakt.

Verzoeker heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd.

Tevens heeft verzoeker het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen. Tevens is het zo dat de banden die verzoeker in de jaren heeft opgebouwd in België inmiddels zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent.

Indien verzoeker zou moeten teruggaan naar zijn land van herkomst dan zou dit een breuk tot gevolg hebben met zijn familie.

De stelling van tegenpartij dat verzoeker deze relaties ook via moderne communicatiemiddelen kan onderhouden is niet correct en strookt niet met de geest van de artikelen 5 en 8 EVRM.

Verzoeker heeft wel degelijk het recht om de contacten met zijn kinderen en andere mensen die hij heeft opgebouwd hier in België in levende lijven te onderhouden en dit gaan niet vanuit Turkije.

De motivering van tegenpartij is dan ook op dat punt niet correct en het terugsturen van verzoeker naar Turkije houdt wel degelijk een schending van de artikelen 5 en 8 EVRM in."

2.3. Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat de door verzoekende partij ingediende synthesesmemorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :
(...)

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien de artikelen 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 niet worden toegepast, noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een

termijn van vijftien dagen om een synthesesememie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesememie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesememie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

In het arrest van de Raad van State met nr. 228.975 van 30 oktober 2014 wordt gesteld dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesememie. De Raad van State verduidelijkt dat als een verzoeker wel degelijk wenst te repliceren op de nota van de verwerende partij, hij een synthesesememie kan indienen en daarin zijn middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek. Ook indien hij zijn middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt een verzoeker tegemoet aan de bekommernis om hem toe te laten te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden zodat hij de middelen samenvat. De Raad van State verduidelijkt dat het aan de feitenrechter toekomt om te oordelen of een bepaalde memerie, waarin de middelen integraal worden herhaald, voldoende is aangevuld om als een werkelijke repliek op de nota te worden beschouwd.

Evenwel dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast te stellen dat in de synthesesememie geen werkelijk antwoord op de nota met opmerkingen kan worden teruggevonden.

Hierop gewezen ter terechtzitting kan de advocaat van de verzoekende partij geen antwoord op de nota met opmerkingen geven of aanduiden in haar synthesesememie en stelt zij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad vindt geen werkelijk antwoord op de nota met opmerkingen terug.

2.4. De verzoekende partij heeft geen wetsconforme synthesesememie ingediend. Bijgevolg dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN